Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého rozšířeného senátu)

2. července 2015 *

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ALEX — Národní slovní ochranné známky a obrazová ochranná známka ALEX — Relativní důvod pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Přípustnost odvolání k odvolacímu senátu — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009 — Neexistence podobnosti mezi výrobky a službami, na které se vztahují kolidující ochranné známky — Neexistence nebezpečí záměny“

Ve věci T-657/13,

BH Stores BV, se sídlem v Curaçao (Autonomní entita v rámci Nizozemského království), zastoupená T. Doldem, advokátem, a M. Hawkinsem, solicitor,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému L. Rampinim, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM, vedlejší účastnicí řízení před Tribunálem, je

Alex Toys LLC, se sídlem ve Wilmington, Delaware (Spojené státy), zastoupená G. Macías Bonillou, P. López Rondou, G. Marín Raigalem a E. Armeroem, avocats,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 16. září 2013 (věc R 1950/2012-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi BH Stores BV a Alex Toys LLC,

TRIBUNÁL (sedmý rozšířený senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, M. van der Woude (zpravodaj), M. Kančeva, C. Wetter a I. Ulloa Rubio, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 11. prosince 2013,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 2. dubna 2014,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 21. března 2014,

s přihlédnutím k předání projednávané věci sedmému rozšířenému senátu Tribunálu,

s přihlédnutím k překážce účasti jednoho z členů senátu na jednání a rozhodnutí předsedy Tribunálu, kterým na základě čl. 32 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 určil sám sebe k doplnění senátu,

po jednání konaném dne 10. března 2015,

vydává tento

Rozsudek

1 Dne 27. prosince 2007 podala společnost Panline U. S. A. Inc. (kterou nahradila vedlejší účastnice řízení společnost Alex Toys LLC v důsledku převodu přihlášky ochranné známky Společenství dne 21. května 2013) u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 26/78, s. 1), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní ochranná známka ALEX.

3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 16, 20 a 28 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

— třída 16: „gumová razítka a razítkové polštářky; schránky na rozmnožovací šablony; pravítka; narozeninové pohlednice s překvapením; zvýrazňovače; dětské malířské soupravy obsahující prstové barvy, kvaš, akvarely, štětce, misky na rozdělání barev a zástěry pro děti; stírátka na tabuli; křídy; voskové a plastové pastelky; lepidla kancelářská nebo pro domácnost; dětské nůžky; barevné tužky; papír pro výrobu origami; skicáky; knihy pro vybarvování a vystřihování; omalovánky; knihy pro děti s různými aktivitami“;

— třída 20: „dětský nábytek“;

— třída 28: „dětské umělecké a řemeslné soupravy pro výrobu šperků, korálkových náhrdelníků, přání, diorámat džungle, přívěsků na klíče, oděvních doplňků, výtvarnou techniku origami a kirigami, výrobu samolepek, předmětů z lesklých korálků, výtvarnou techniku za pomoci písku, výrobu soch zvířat, modelů, koláží, lektvarů, vlastních vůní, gelů do koupele, osobních diářů a prázdninových alb, fotografických alb, vzorů na hedvábí, módních doplňků (včetně šňůrek, korálků a svítících korálků); dětské umělecké a řemeslné sady pro malování, kreslení a malování podle šablon, vybarvování, modelování, výrobu modelů dinosaurů a výuku abecedy a čísel (za použití pracovních listů, magnetických plastových číslic a písmen); soupravy na výrobu předmětů z papíru; soupravy pro maškarní plesy, sady pro výrobu hodinek a hodinkových řemínků; zástěry pro děti prodávané jako součást uměleckých a řemeslných sad; hračky pro děti do koupele; a hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje dětí“.

4 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 21/2008 ze dne 26. května 2008.

5 Dne 26. srpna společnost Arcandor Akt (kterou nahradila žalobkyně, společnost BH Stores BV v důsledku následného převodu) podala proti zápisu přihlášené ochranné známky na základě článku 42 nařízení č. 40/94 ve znění změn (nyní článek 41 nařízení č. 207/2009) námitky pro všechny výrobky uvedené v bodě 3 výše.

6 Námitky byly založeny na následujících starších ochranných známkách:

— Německá slovní ochranná známka ALEX, přihlášená dne 2. září 1982, zapsaná dne 3. června 1983, obnovená dne 3. září 2002 a dne 1. října 2012 pod číslem 1049274, označující „sportovní potřeby“ obsažené ve třídě 28;

— Německá slovní ochranná známka ALEX, přihlášená dne 5. července 1990, zapsaná dne 15. ledna 1992 a obnovená dne 1. srpna 2010 pod číslem DD 648968, označující „toaletní prádlo, jako ručníky, osušky, mycí rukavice a ručníky pro hosty“ obsažené ve třídě 24 a „sportovní potřeby“ obsažené ve třídě 28;

— Německá obrazová ochranná známka, přihlášená dne 4. května 2009, zapsaná dne 2. srpna 1999 a obnovená dne 1. června 2009 pod číslem 39925705, označující „jízdní kola“ obsažená ve třídě 12, „tašky, batohy, cestovní tašky a kufry“ obsažené ve třídě 18 a „sportovní potřeby“ obsažené ve třídě 28, vyobrazená níže:

7 Důvody uplatněnými na podporu námitek byly důvody uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009] a v čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009).

8 Dne 7. června 2011 předložila žalobkyně důkaz o užívání svých starších ochranných známek.

9 Dne 16. května 2012 vedlejší účastnice řízení omezila seznam výrobků obsažených ve třídě 28, přičemž poté, co provedla výčet těchto výrobků, uvedla nové údaje následovně:

— Třída 28: „[…] hračky pro děti do koupele; a hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje; žádný z výše uvedených výrobků nezahrnuje sportovní potřeby“.

10 Dne 3. října 2012 zamítlo námitkové oddělení námitky v plném rozsahu.

11 Dne 22. října 2012 podala žalobkyně proti rozhodnutí námitkového oddělení podle článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009 odvolání.

12 Rozhodnutím ze dne 16. září 2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“) druhý odvolací senát OHIM rozhodnutí námitkového oddělení potvrdil. Odvolací senát uvedl, že svůj přezkum omezil na důvod námitek vycházející z čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jelikož žalobkyně již neuváděla argumenty na základě čl. 8 odst. 5 téhož nařízení. Odvolací senát rovněž uvedl, že žalobkyně nezpochybňuje, že starší ochranné známky byly užívány výlučně pro „sportovní potřeby“ a že námitky byly omezeny na „hračky pro děti do koupele“ a „hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“ obsažené ve třídě 28. Odvolací senát měl za to, že relevantní veřejnost je tvořena širokou veřejností v Německu. Uvedl, že co se týče starších slovních ochranných známek, nebylo zpochybněno, že kolidující ochranné známky jsou totožné, a co se týče starší obrazové ochranné známky, že jsou kolidující ochranné známky podobné. Odvolací senát měl s odkazem na rozsudek ze dne 4. června 2013, i-content v. OHIM – Decathlon (BETWIN) [T-514/11, Sb. rozh.

(shrnutí), EU:T:2013:291, bod 34 až 39] za to, že „sportovní potřeby“ a „hračky pro děti do koupele; a hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“ jsou odlišné výrobky, a že tedy nemůže existovat žádné nebezpečí záměny, neboť podmínka nezbytná pro použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, a sice totožnost nebo podobnost výrobků, není splněna.

Návrhová žádání účastníků řízení

13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v rámci řízení u námitkového oddělení a druhého odvolacího senátu OHIM.

14 OHIM a vedlejší účastnice řízení navrhují, aby Tribunál:

— zamítl žalobu v plném rozsahu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení vynaložených OHIM a vedlejší účastnicí, včetně nákladů vynaložených vedlejší účastnicí v rámci námitkového řízení a odvolacího řízení u OHIM.

15 Na jednání v návaznosti na otázku položenou Tribunálem vedlejší účastnice řízení uvedla, že Tribunálu navrhuje, aby zrušil napadené rozhodnutí v části, v níž odvolací senát prohlásil odvolání žalobkyně podané k odvolacímu senátu za přípustné a podpůrně zamítl žalobu a potvrdil napadené rozhodnutí za předpokladu, že Tribunál potvrdí přípustnost odvolání podaného k odvolacímu senátu.

Právní otázky

K přípustnosti odvolání k odvolacímu senátu

16 Vedlejší účastnice tvrdí, že odvolání podané k odvolacímu senátu bylo nepřípustné z důvodu nedodržení lhůty čtyř měsíců ode dne doručení rozhodnutí pro předložení odůvodnění odvolání stanovené v článku 60 nařízení č. 207/2009. Tvrdí, že rozhodnutí námitkového oddělení bylo žalobkyni doručeno dne 3. října 2012 a že žalobkyně doručila odůvodnění svého odvolání dne 7. února 2013, tj. po uplynutí stanovené lhůty, která podle vedlejší účastnice řízení uplynula dne 4. února 2013 (3. února byla neděle). Dále tvrdí, že tato nesrovnalost nebyla v napadeném rozhodnutí zmíněna.

17 Zaprvé je třeba konstatovat, že otázka přípustnosti odvolání nebyla odvolacím soudem opomenuta, neboť v bodě 17 napadeného rozhodnutí odvolací senát uvedl, že odvolání je v souladu s ustanoveními článků 58, 59 a 60 nařízení č. 207/2009 a pravidlem 48 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s.1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), a že je tedy přípustné.

18 Zadruhé, pokud jde o otázku, zda bylo odůvodnění ze dne 7. února 2013 předloženo ve lhůtě stanovené článkem 60 nařízení č. 207/2009, je třeba v projednávané věci odkázat na čl. 7 odst. 4 rozhodnutí předsedy OHIM EX-11-3 ze dne 18. dubna 2011 týkající se elektronických komunikací směrem z OHIM a směrem k OHIM (*neoficiální překlad*), které bylo v okamžiku vydání rozhodnutí námitkového oddělení použitelné. Toto ustanovení je následujícího znění:

„S výhradou přesného určení data doručení se doručení považuje za uskutečněné pátý kalendářní den následující vyhotovení dokumentu systémy [OHIM]. Datum vyhotovení dokumentu je na něm uvedeno. Dokument je uložen do SCHRÁNKY bez zbytečného odkladu do konce této pětidenní lhůty.“ (*neoficiální překlad*)

19 Žalobkyně a OHIM tvrdí, že v projednávané věci je datem vyhotovení rozhodnutí námitkového oddělení systémy [OHIM] 3. říjen 2012 a že doručení rozhodnutí námitkového oddělení je tudíž považováno za uskutečněné pět dní poté, tedy 8. října 2012.

20 V této souvislosti je třeba uvést, že rozhodnutí námitkového oddělení je ze dne 3. října 2012, takže k vyhotovení dokumentu systémy OHIM podle čl. 7 odst. 4 rozhodnutí EX-11-3 nemohlo dojít před tímto datem.

21 Podle pravidla 70 odst. 1 a 2 nařízení č. 2868/95 ve spojení s čl. 60 poslední větou nařízení č. 207/2009 uplynula tudíž v projednávané věci lhůta k podání písemného odůvodnění odvolání nejdříve dne 8. února 2013.

22 Odůvodnění ze dne 7. února 2013 bylo tedy podáno ve stanovené lhůtě a odvolací senát prohlásil právem odvolání žalobkyně za přípustné.

23 Z výše uvedeného vyplývá, že důvod vedlejší účastnice vycházející z nepřípustnosti odvolání k odvolacímu senátu musí být zamítnut.

K přípustnosti dokumentů předložených poprvé u Tribunálu

24 Vedlejší účastnice má za to, že Tribunál nemá zohlednit nové důkazy žalobkyně, neboť tyto důkazy byly poprvé předloženy v rámci tohoto řízení a jejich obsah nemůže změnit odůvodnění a závěry obsažené v napadeném rozhodnutí.

25 Přílohy 14 až 18 žaloby, výňatky z internetových stránek, předložené poprvé u Tribunálu a výňatky, které z nich byly převzaty do textu žaloby, nelze zohlednit. Žaloba před Tribunálem se totiž týká kontroly legality rozhodnutí odvolacích senátů OHIM ve smyslu článku 65 nařízení č. 207/2009, takže funkcí Tribunálu není znovu zkoumat skutkové okolnosti ve světle dokumentů, které byly poprvé předloženy až před Tribunálem. Výše uvedené dokumenty je tudíž třeba vyloučit, aniž je nutno zkoumat jejich důkazní sílu [v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2005, Sadas v. OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Sb. rozh., EU:T:2005:420, bod 19 a citovaná judikatura]. Totéž platí, pokud jde o přílohu 9 spisu vedlejší účastnice.

26 Přílohy 13 a 19 žaloby, i když byly poprvé předloženy až před Tribunálem, nejsou důkazy jako takovými, ale týkají se rozhodovací praxe OHIM a judikatury soudů Evropské unie, na kterou účastníci řízení mohou odkazovat, i když je pozdější než řízení před OHIM [v tomto smyslu viz rozsudek ARTHUR ET FELICIE, bod 25 výše, EU:T:2005:420, bod 20, a ze dne 8. prosince 2005, Castellblanch v. OHIM – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), T-29/04, Sb. rozh., EU:T:2005:438, bod 16]. Účastníkům řízení ani samotnému Tribunálu totiž nelze zabránit, aby se při výkladu unijního práva inspirovali skutečnostmi vycházejícími z unijní judikatury a vnitrostátní nebo mezinárodní judikatury. Na takovou možnost odkazovat na rozsudky unijních, vnitrostátních nebo mezinárodních soudů judikatura, podle níž je cílem žaloby podané k Tribunálu

přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů s ohledem na důkazy předložené účastníky řízení před uvedenými senáty, nemíří, jelikož se nejedná o to, že je odvolacímu senátu vytýkáno, že nezohlednil skutkové okolnosti v určitém rozsudku unijního soudu nebo vnitrostátním nebo mezinárodním rozsudku, ale o uplatnění judikatury na podporu žalobního důvodu vycházejícího z porušení ustanovení nařízení č. 207/2009 odvolacím senátem [v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2006, Vitakraft-Werke Wührmann v. OHIM – Johnson's Veterinary Products (VITACOAT), T-277/04, Sb. rozh., EU:T:2006:202, body 70 a 71].

K věci samé

27 Na podporu své žaloby žalobkyně vznáší dva žalobní důvody, přičemž první vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené v článku 75 nařízení č. 207/2009 a druhý z porušení čl. 8 odst. 1 písm. d) téhož nařízení.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 75 nařízení č. 207/2009

28 Prostřednictvím svého prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil svou povinnost uvést odůvodnění tím, že namísto, aby zkoumal skutkové okolnosti a argumenty účastníků námitkového a odvolacího řízení a uvedl rozhodující skutečnosti a právní úvahy, které jej vedly k napadenému rozhodnutí, odkázal pouze na rozsudek BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291) a částečně převzal body 36 až 38 tohoto rozsudku, aby učinil závěr, že se dotčené výrobky liší, aniž zkoumal, zda skutkové okolnosti a odůvodnění tvořící základ tohoto rozsudku bylo možné na projednávanou věc použít.

29 Na základě čl. 75 první věty nařízení č. 207/2009 musí být rozhodnutí OHIM odůvodněna. Podle ustálené judikatury má tato povinnost stejný dosah jako povinnost zakotvená v čl. 296 druhém pododstavci SFEU a z odůvodnění vyžadovaného uvedeným článkem musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy autora aktu. Povinnost odůvodnění rozhodnutí OHIM má totiž dvojí cíl, jímž je umožnit v první řadě zúčastněným osobám seznámit se za účelem obrany jejich práv s důvody, proč bylo opatření přijato, a v druhé řadě unijnímu soudu vykonat svůj přezkum legality rozhodnutí [rozsudky ze dne 21. října 2004, KWS Saat v. OHIM, C-447/02 P, Sb. rozh., EU:C:2004:649, body 64 a 65, a ze dne 28. listopadu 2013, Herbacin cosmetic v. OHIM – Laboratoire Garnier (HERBA SHINE), T-34/12, EU:T:2013:618, bod 42].

30 Z ustálené judikatury vyplývá, že otázka, zda odůvodnění rozhodnutí tyto požadavky splňuje, musí být posouzena nejen s ohledem na jeho znění, ale také na jeho kontext, jakož i na všechna právní pravidla upravující dotyčnou oblast [viz rozsudek ze dne 26. října 2011, Bayerische Asphaltmischwerke v. OHIM – Koninklijke BAM Groep (bam), T-426/09, EU:T:2011:633, bod 74 a citovaná judikatura].

31 Z ustálené judikatury vyplývá, že od odvolacích senátů však nelze vyžadovat, aby poskytovaly vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabývaly všemi úvahami, které účastníci před nimi uvedli. Odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, proč bylo rozhodnutí odvolacího senátu přijato, a příslušnému soudu disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat přezkum [viz rozsudky ze dne 9. července 2008, Reber v. OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Sb. rozh., EU:T:2008:268, bod 55 a citovaná judikatura]. Stačí, aby odvolací senáty vyložily skutečnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam pro logiku rozhodnutí [viz rozsudek ze dne 30. června 2010, Matratzen Concord v. OHIM – Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, EU:T:2010:263, bod 18 a citovaná judikatura].

32 V projednávané věci z bodu 25 napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že zaprvé měl odvolací senát za to, že závěr rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), podle něhož neexistuje žádná podobnost mezi „sportovními potřebami“ a „hračkami, hrami a herními potřebami“, byl použitelný „v širším smyslu“ na výrobky kolidující v projednávané věci, a sice „sportovní potřeby“, „hračky pro děti do koupele“ a „hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“.

33 Zadruhé odvolací senát převzal odůvodnění rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), když v bodě 25 napadeného rozhodnutí uvedl, že jej považuje za relevantní pro konečné vyvrácení argumentů uváděných osobou, která podala v projednávané věci námitky.

34 V bodě 26 napadeného rozhodnutí odvolací senát připomněl, že i když by bylo možné prokázat určitou blízkost „sportovních potřeb“ na jedné straně a některých hraček (například „hraček pro děti do koupele“ a „hraček pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“) na straně druhé, neboť některé „sportovní potřeby“ lze použít jako hračky a některé hračky mohou také představovat „sportovní potřeby“, nezpochybňuje takový předpoklad skutečnost, že tyto dvě kategorie výrobků mají v podstatě odlišné určení, a sice trénink těla fyzickým cvičením pro „sportovní potřeby“ a zábavu malých dětí pro „hračky pro děti do koupele“ a zábavu a vzdělávání dětí pro „hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“.

35 Kromě toho odvolací senát v bodě 27 napadeného rozhodnutí uvedl, že i když je možné, že „sportovní potřeby“ jsou určeny dětem ve formě hraček a že jsou vyráběny za tím účelem, aby sloužily jako komplementární výrobky pro hry, takže mohou být vyráběny stejnými podniky a nabízeny prostřednictvím stejných distribučních kanálů, jedná se o kategorie výrobků, které jsou obecně vyráběny specializovanými podniky a jsou prodávány ve specializovaných obchodech, nebo které jsou, pokud se jedná o velké obchodní plochy, prodávány ve specializovaných odděleních a které, i když si mohou být blízké, jsou však odlišné.

36 Z výše uvedeného vyplývá, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, že rozhodující skutečnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci struktury napadeného rozhodnutí, jsou jasně uvedeny v napadeném rozhodnutí a žalobkyni umožňují seznámit se za účelem obrany svých práv s důvody, proč bylo napadené rozhodnutí přijato, a dále unijnímu soudu umožňují vykonat svůj přezkum legality rozhodnutí.

37 Ostatně nic v zásadě nebrání tomu, aby se odvolací senát ztotožnil s odůvodněním rozsudku unijního soudu, pokud má za to, že toto odůvodnění lze použít na projednávanou věc. Je sice pravda, že odvolací senát převzal v širokém rozsahu body 36 až 38 rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), nicméně jasně uvedl, jaké skutečnosti a úvahy tvořící základ tohoto rozsudku lze podle jeho názoru použít na projednávanou věc.

38 Zatřetí nelze na základě ostatních argumentů žalobkyně dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 75 první větou nařízení č. 207/2009.

39 Nejprve žalobkyně tvrdí, že Tribunál v napadeném rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), vyjádřil politování nad nedostatkem důkazů na podporu odůvodnění napadeného rozhodnutí, což v projednávané věci neplatí.

40 Je přitom třeba uvést, že otázka, zda lze rozsudek BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), použít na projednávanou věc, spadá do přezkumu druhého žalobního důvodu, tzn. meritorního přezkumu legality napadeného rozhodnutí, a nikoliv do přezkumu odůvodnění napadeného rozhodnutí.

41 Dále žalobkyně v podstatě tvrdí, že odvolací senát porušil svou povinnost zohlednit argumenty účastníků řízení odkazující na dřívější rozhodnutí OHIM a odůvodnit své rozhodnutí ve vztahu k této rozhodovací praxi. Kritizuje také nezohlednění rozsudku ze dne 16. září 2013, Knut IP Management v. OHIM – Zoologischer Garten Berlin (KNUT – DER EISBÄR) (T-250/10, dále jen rozsudek „KNUT“, EU:T:2013:448).

42 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Společenství, která odvolací senáty OHIM přijímají na základě nařízení č. 207/2009, jsou přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoli v rámci diskreční pravomoci. Legalita uvedených rozhodnutí musí být tudíž posuzována výlučně na základě tohoto nařízení, jak je vykládáno unijními soudy, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe odvolacích senátů (rozsudky ze dne 26. dubna 2007, Alcon v. OHIM, C-412/05 P, Sb. rozh., EU:C:2007:252, body 64 a 65, a ARTHUR ET FELICIE, bod 25 výše, EU:T:2005:420, bod 71).

43 S přihlédnutím k judikatuře uvedené v bodech 31 a 42 výše nebyl odvolací senát v projednávané věci povinen konkrétně odůvodnit své rozhodnutí ve vztahu k dřívějším rozhodnutím OHIM citovaným v písemnostech účastníků řízení, nebo ve vztahu k unijní judikatuře, jelikož dostatečně vylíčil skutečnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci struktury napadeného rozhodnutí.

44 Navíc, pokud jde konkrétně o argument týkající se rozsudku KNUT, bod 41 výše (EU:T:2013:448), je třeba konstatovat, že za předpokladu, že se odvolací senát mohl včas seznámit s tímto rozsudkem, nelze od něho vyžadovat, aby komentoval každý rozsudek unijního soudu s přihlédnutím zejména ke skutečnosti, že se jasně vyjádřil ve prospěch rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), který se týká stejného předmětu, jako projednávaná věc.

45 První žalobní důvod žalobkyně musí být proto zamítnut.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

46 Podle žalobkyně odvolací senát dospěl nesprávně k závěru o neexistenci podobnosti mezi dotyčnými výrobky, jakož i neexistenci nebezpečí záměny

47 Podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 se na základě námitek majitele starší ochranné známky přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna. Nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou. Kromě toho se na základě čl. 8 odst. 2 písm. a) bodu ii) nařízení č. 207/2009 staršími ochrannými známkami rozumějí ochranné známky zapsané v některém členském státě s dřívějším datem podání přihlášky, než je datum podání přihlášky ochranné známky Společenství.

48 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku, případně od podniků hospodářsky propojených. Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno celkově podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a dotčené výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka [viz rozsudek ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, EU:T:2003:199, body 30 až 33 a citovaná judikatura].

49 Pokud se ochrana starší ochranné známky vztahuje na celou Unii, je třeba zohlednit vnímání kolidujících ochranných známek spotřebitelem dotčených výrobků na tomto území. Nicméně je třeba připomenout, že k tomu, aby byl zápis ochranné známky Společenství zamítnut, stačí, že relativní

důvod pro zamítnutí ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 existuje jen v části Unie [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. prosince 2006, Mast-Jägermeister v. OHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO s rámečkem a další), T-81/03, T-82/03 a T-103/03, Sb. rozh., EU:T:2006:397, bod 76 a citovaná judikatura].

50 V projednávané věci měl odvolací senát za to, že relevantní veřejnost zahrnuje širokou veřejnost v Německu, členském státě, ve kterém jsou starší ochranné známky chráněny, a účastníci řízení tuto skutečnost nezpochybnili.

51 Rovněž nebylo zpochybněno, že co se týče starších slovních ochranných známek, jsou kolidující ochranné známky totožné, a co se týče starší obrazové ochranné známky, že kolidující ochranné známky jsou podobné.

52 Tato posouzení odvolacího senátu je třeba potvrdit.

– Ke srovnání výrobků.

53 Podle ustálené judikatury je pro posouzení podobnosti dotčených výrobků nebo služeb třeba zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi nimi. Tyto faktory zvláště zahrnují jejich povahu, účel, jejich užívání a jejich konkurenční nebo komplementární charakter (rozsudek ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, EU:C:1998:442, bod 23). Mohou být zohledněny i jiné faktory, jako jsou například distribuční kanály dotyčných výrobků [viz rozsudek ze dne 11. července 2007, El Corte Inglés v. OHIM – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, Sb. rozh., EU:T:2007:219, bod 37 a citovaná judikatura].

54 V projednávané věci je třeba srovnat „hračky pro děti do koupele“ a „hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, se „sportovními potřebami“, na které se vztahují starší ochranné známky.

55 Před posouzením argumentů uvedených ve věci v původním řízení je třeba konstatovat, že žalobkyně obecně odvolacímu senátu vytýká, že neidentifikoval výrobky spadající do třídy „hračky pro děti do koupele“ a „hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich [vzdělávání a rozvoje]“. V této souvislosti stačí připomenout, že z judikatury vyplývá, že jelikož se zvláštní způsoby uvádění výrobků označených ochrannými známkami na trh mohou v čase a podle vůle majitelů těchto ochranných známek měnit, prospektivní analýza nebezpečí záměny mezi dvěma ochrannými známkami nemůže záviset na obchodních záměrech majitelů ochranných známek, ať již uskutečněných, či nikoliv a samotnou svojí povahou subjektivních [rozsudky ze dne 15. března 2007, T.I.M.E. ART v. OHIM, C-171/06 P, EU:C:2007:171, bod 59, a ze dne 9. září 2008, Honda Motor Europe v. OHIM – Seat (MAGIC SEAT), T-363/06, Sb. rozh., EU:T:2008:319, bod 63]. Odvolací senát nebyl tudíž povinen identifikovat konkrétní výrobky, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, neboť se mohly měnit.

56 Žalobkyně uvádí čtyři kategorie argumentů s cílem prokázat, že dotčené výrobky jsou podobné: jejich povaha, účel, distribuční kanály a výroba, jakož i rozhodovací praxe OHIM.

57 O povaze výrobků na prvním místě žalobkyně tvrdí, že „sportovní potřeby“ a „hračky do vody pro děti“, na které se vztahují starší ochranné známky a „hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, jsou téže povahy, neboť mají často totožné složení (kůže, plast, dřevo nebo kov), jejich užívání je totožné, neboť vyžaduje fyzickou sílu a fyzicky mají tutéž pevnost. Žalobkyně rovněž tvrdí, opírajíc se o rozsudek KNUT, bod 41 výše (EU:T:2013:448), že velké množství „sportovních potřeb“ je nabízeno ve zjednodušené formě a menší velikosti jako hračky pro aktivitu dětí, takže je často obtížné rozlišit „sportovní potřeby“ od hraček pro aktivitu dětí (v tomto smyslu viz rozsudek KNUT, bod 41 výše, EU:T:2013:448, bod 47).

58 Zaprvé, pokud jde o argument žalobkyně ohledně složení dotčených výrobků, jakož i důkazy, které předložila v této souvislosti u OHIM, je třeba konstatovat, že skutečnost, že „sportovní potřeby“, na které se vztahují starší ochranné známky, a hračky, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, mohou být složeny z totožných materiálů, jež jsou ostatně značně proměnlivé, nestačí s ohledem na velkou rozmanitost výrobků, které mohou být z kůže, plastu, dřeva nebo kovu vyrobeny, sama o sobě k prokázání podobnosti výrobků. Totožnou látku nebo materiál lze totiž použít pro výrobu široké škály zcela odlišných výrobků.

59 Zadruhé na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, existence zjednodušené formy a menší velikosti „hraček pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“ je právě umožňuje od „sportovních potřeb“ rozlišit, a nikoliv je s nimi zaměnit. V projednávané věci jsou „hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“, jak naznačuje jejich název, určeny relativně malým dětem a od „sportovních potřeb“ (i když je napodobují) se odlišují nižší technickou úrovní, odlišným vzhledem (menší velikostí, nižší hmotností), bezpečností přizpůsobenou dětem v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/48/ES ze dne 18. června 2009 o bezpečnosti hraček (Úř. věst. L 170, s. 1), jakož i obecně nižší cenou. Miniaturní golfový vak, aby byl převzat příklad výrobků, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, jenž uvedla žalobkyně, bude přizpůsoben výšce dětí a golfové hole nebudou tak přesné jako skutečné golfové hole a budou z lehkého plastu. Tato úvaha se použije *a fortiori* na „hračky pro děti do koupele“, které nemají žádný „sportovní“ ekvivalent.

60 Zatřetí pokud jde o argumenty, podle nichž jsou dotčené výrobky užívány totožným způsobem za použití fyzické síly a fyzicky mají tutéž pevnost, nejsou takové skutečnosti v projednávané věci podstatné, neboť stejně je tomu i v případě řady výrobků, jejichž hlavní účel je od sportu zcela odlišný (pracovní nástroje, čistící nástroje, stavební nářadí atd.).

61 S přihlédnutím k výše uvedenému je třeba konstatovat, že hračky, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, jsou jiné povahy než „sportovní potřeby“, na které se vztahují starší ochranné známky.

62 Na druhém místě, pokud jde o účel výrobků, na které se vztahují kolidující ochranné známky, žalobkyně tvrdí, že je totožný, neboť jsou všechny vytvářeny pro fyzickou aktivitu a zábavu. Žalobkyně zejména tvrdí, že jak uvádí rozsudek KNUT, bod 41 výše (EU:T:2013:448), existuje určitý „plynulý přechod“ mezi „sportovními potřebami“ na jedné straně a hrami na straně druhé, neboť je zejména obecně známo, že „sportovní potřeby“ jsou užívány pro hry a některé hry mohou být postaveny na roveň „sportovním potřebám“ (rozsudek KNUT, bod 41 výše, EU:T:2013:448, bod 47).

63 Zaprvé, jak vyplývá ze samotného rozsudku KNUT, bod 41 výše (EU:T:2013:448), neexistuje v zásadě vztah zaměnitelnosti a komplementarity mezi výrobky „gymnastické a sportovní potřeby nezahrnuté do jiných tříd“ třídy 28 na straně jedné a na druhé straně „panenkami (hračky), hrami; hračkami; plyšovými zvířátky“ téže třídy, neboť sporné výrobky mají odlišný účel. Zatímco účelem gymnastických a sportovních potřeb je především získání fyzické zdatnosti, funkcí jak her, tak hraček je totiž v zásadě zábava (rozsudek KNUT, bod 41 výše, EU:T:2013:448, body 44 a 45).

64 Skutečnost, že jeden účel (například fyzická aktivita) nevylučuje jiný účel (například zájmovou činnost) a že oba účely se mohou ve výrobku „mísit“, jak zdůrazňuje žalobkyně, nebrání totiž možnosti identifikovat ve výrobku dominantní účel nebo jinými slovy „prvotní“ účel. Vedlejší účastnice tak správně poznamenala, že „užíváním“ je třeba rozumět obecně zamýšlené užívání výrobku, a nikoliv užívání nerespektující účel výrobku nebo užívání příležitostné.

65 Z toho vyplývá, že existence určitého „plynulého přechodu“ nebo oblastí překrývání se obou kategorií výrobků, které mají v podstatě odlišné účely, ještě neznamená, že všechny výrobky dotčené těmito kategoriemi výrobků jsou podobné.

66 Navíc z judikatury vyplývá, že skutečnost, že oba výrobky mohou v jisté míře uspokojovat tutéž potřebu, nebrání tomu, že relevantní spotřebitel je může vnímat jako odlišné výrobky [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. června 2008, Coca-Cola v. OHIM – San Polo (MEZZOPANE), T-175/06, Sb. rozh., EU:T:2008:212, bod 66].

67 V projednávané věci měl odvolací senát v napadeném rozhodnutí s odkazem na body 35 a 36 rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), právem za to, že kolidující výrobky mají v podstatě odlišný účel.

68 Z rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291) totiž vyplývá, že i když není vyloučeno, že pro některé „sportovní a gymnastické potřeby“ na jedné straně a některé „hračky, hry a herní potřeby“ na druhé straně lze prokázat určitou blízkost, neboť některé „sportovní potřeby“ lze užívat pro „hry“ a některé „hry“ mohou také představovat „sportovní potřeby“, vzhledem k neexistenci konkrétních údajů oddělení OHIM ohledně dotyčných specifických výrobků a způsobu, jakým jsou dotčeny, nezpochybňuje takový předpoklad skutečnost, že tyto dvě kategorie výrobků mají v podstatě odlišný účel. I když jsou tyto dvě kategorie výrobků ze své povahy určeny k pobavení veřejnosti, slouží totiž také jiným účelům. „Sportovní a gymnastické potřeby“ jsou určeny k tréninku těla prostřednictvím fyzického cvičení, zatímco „hračky, hry a herní potřeby“ mají za cíl především své uživatele pobavit (rozsudek BETWIN, bod 12 výše, EU:T:2013:291, body 35 a 36).

69 U „hraček pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“ je ještě patrnější než u „hraček, her a herních potřeb“, dotčených v rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), že cílem „hraček pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“ je především své uživatele pobavit za účelem vzdělávání (získání znalostí na základě slov, písmen, číslic atd.) a obecného rozvoje, který může zajisté zahrnovat fyzický rozvoj, ale nikoliv tak, že by se fyzická kondice stala jejich prvotním účelem. V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že výraz „hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“ zahrnuje hlavně fyzickou aktivitu. Přitom nejen výraz „aktivita“ může označovat také duševní činnost, ale připojení slov „za účelem vzdělávání a rozvoje dětí“ zdůrazňuje myšlenku, že prvotní účel označené aktivity není čistě fyzické povahy, ale naopak je především pedagogický.

70 Odvolací senát měl tudíž správně v bodě 26 napadeného rozhodnutí za to, že „sportovní potřeby“ jsou určeny k tréninku těla prostřednictvím fyzického cvičení, zatímco hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje mají za cíl děti pobavit a vzdělávat je.

71 Odvolací senát měl v bodě 26 napadeného rozhodnutí také právem za to, že cílem „hraček do koupele“ je „zjevně malé děti výlučně pobavit“. Čistě zábavný účel „hraček pro děti do koupele“ je ještě patrnější než u „hraček pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“.

72 Zadruhé výrobky, na které se vztahují kolidující ochranné známky, si na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nekonkurují.

73 Žalobkyně zejména tvrdí, že spotřebitelé mohou snadno tento druh výrobků zaměnit (uvádí příklad míčů nebo sad plážového volejbalu).

74 Z bodů 61, 70 a 71 výše přitom vyplývá, že vzhledem k tomu, že povaha a účel výrobků, na které se vztahují kolidující ochranné známky, jsou odlišné, nejsou zaměnitelné, a tudíž si nekonkurují. V každém případě, ačkoliv může popřípadě existovat určitá zaměnitelnost mezi dotčenými výrobky, existuje potom pouze v jednom smyslu, tzn. že pouze spotřebitelé určitých hraček, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, si mohou v případě zvýšení cen uvedených hraček zvolit odpovídající „sportovní potřeby“, na něž se vztahují starší ochranné známky. Je zjevné, že i v případě zvýšení ceny „sportovních potřeb“ si spotřebitelé „sportovních potřeb“ nezvolí tyto hračky, aby jimi nahradili skutečné „sportovní potřeby“.

75 Zatřetí žalobkyně neprávem tvrdí, že Tribunál v rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), kategoricky nevyloučil, že dotčené výrobky mají podobný účel, ale pouze prohlásil, že takovou podobnost nelze „vzhledem k neexistenci konkrétních údajů […] ohledně dotyčných specifických výrobků a způsobu, jakým jsou dotčeny“ předpokládat. V této souvislosti je třeba konstatovat, že toto upřesnění v bodě 36 rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), nemá vliv na dosah tvrzení obsaženého v témže bodě, podle něhož mají „sportovní potřeby“ a „hry, hračky a herní potřeby“ v podstatě odlišný účel. Tribunál tím pouze připomněl, že OHIM nepodal opačný důkaz. Kromě toho z bodu 55 výše vyplývá, že prospektivní analýzu nebezpečí záměny mezi dvěma ochrannými známkami je nutné provést s ohledem na popis výrobků vyplývající z přihlášek k zápisu ochranných známek.

76 V každém případě žalobkyně v projednávané věci předložila u OHIM důkazy týkající se specifických výrobků, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka (sady pro mini-golf, „wow rackets“ [rakety wow], „jungle croquet“ [kroket se zvířátky], trampolíny, frisbee atd.). Tyto důkazy neumožňují, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, prokázat, že výrobky, na které se vztahují kolidující ochranné známky, mají tentýž účel, nebo jsou zaměnitelné, jelikož z nich vyplývá, že hračky vedlejší účastnice pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje jsou rovněž určeny malým dětem, což zdůrazňuje jejich pedagogický a zábavný účel.

77 Začtvrté, co se týče argumentu žalobkyně, podle něhož je prvotním a hlavním účelem některých „sportovních potřeb“ „zábava“ spíše než „trénink těla prostřednictvím fyzického cvičení“ (jako jsou golfové hole, bowling, kulečník, šipky, frisbee), je třeba konstatovat, že v každém případě z bodů 57 až 61 výše vyplývá, že jejich povaha se liší od povahy výrobků, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka. Navíc OHIM nepřísluší, aby se vyjadřoval k celé obecné kategorii „sportovních potřeb“ ve vztahu k určitým specifickým výrobkům obsaženým v této kategorii (viz bod 64 a 65 výše).

78 Zapáté žalobkyně dále tvrdí, že dotčené výrobky mají zjevně společnou klientelu, a sice děti, a že pokud jde také o dospělé, kteří nakupují tyto výrobky pro své děti, jsou spotřebitelé, u nichž dochází k záměně, totožní.

79 Je třeba poznamenat, že tento argument je nutné odmítnout jako sám o sobě nedostatečný k prokázání podobnosti výrobků, neboť všechny výrobky, které jsou určeny týmž spotřebitelům, nejsou nutně totožné nebo podobné.

80 Na třetím místě, pokud jde o distribuční kanály a výrobu výrobků, na které se vztahují kolidující ochranné známky, je třeba konstatovat, že se na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, liší.

81 Odvolací senát správně uvedl, že se v projednávané věci jedná o kategorie výrobků, které jsou obecně vyráběny specializovanými podniky a jsou prodávány ve specializovaných obchodech.

82 Zaprvé je třeba jako v rozsudku BETWIN, bod 12 výše (EU:T:2013:291), konstatovat, že je možné, že „sportovní potřeby“ na jedné straně a „hračky pro děti do koupele“ a „hračky pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje“ na straně druhé jsou vyráběny stejnými podniky a nabízeny stejnými distribučními kanály, tyto jevy jsou však marginální a nemohou vést Tribunál bez dalších podpůrných důkazů k tomu, aby měl za to, že tyto dvě kategorie výrobků sdílejí tytéž distribuční kanály (v tomto smyslu viz rozsudek BETWIN, bod 12 výše, EU:T:2013:291, bod 38).

83 Zadruhé je třeba uvést, že skutečnost, že dotčené výrobky mohou být prodávány ve stejných obchodních prostorech, jako jsou velké obchody nebo supermarkety, není zvláště podstatná, neboť v těchto prodejních místech lze nalézt výrobky velmi odlišné povahy, aniž by jim spotřebitelé automaticky přisuzovali tentýž původ [viz rozsudek ze dne 24. března 2010, 2nine v. OHIM – Pacific Sunwear of California (nollie), T-364/08, EU:T:2010:115, bod 40 a citovaná judikatura].

84 Zatřetí důkazy předložené žalobkyní nemohou vyvrátit závěr obsažený v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně uplatňuje důkazy, které předložila v příloze 4 odůvodnění ze dne 7. února 2013 k odvolacímu senátu, jejichž cílem bylo prokázat, že velké obchody ve Spojeném království a Španělsku prodávají sportovní potřeby vedle hraček pro aktivitu dětí.

85 Nejprve, co se týče obchodních domů jako „Jarrold“ nebo „El Corte Ingles“, z těchto důkazů vyplývá, že sportovní potřeby jsou prodávány v kategorii „fitness“, zatímco hračky pro venkovní použití jsou prodávány v kategorii „hračky“ nebo „hračky pro venkovní použití“, které, i když si mohou být blízké, odpovídají nicméně, jak uvádí odvolací senát v bodě 27 napadeného rozhodnutí, dvěma rozdílným oddělením.

86 Dále je třeba připomenout, že relevantní veřejnost je v každém případě tvořena širokou veřejností v Německu a že důkazy týkající se distributorů nacházejících se v jiných státech mají tudíž v rámci posouzení podobnosti výrobků pouze velmi omezenou hodnotu, pokud vůbec nějakou hodnotu mají.

87 Konečně, co se týče důkazů podaných žalobkyní u OHIM, které mají za cíl prokázat, že výrobci sportovního zboží jako „Nike“ nebo „Adidas“ vyrábějí také hračky pro aktivitu dětí, je třeba konstatovat, že tyto hračky se nepodobají hračkám pro aktivitu dětí za účelem jejich vzdělávání a rozvoje, ale spíše propagačnímu zboží, a že tyto případy jsou v každém případě marginální, protože se týkají pouze sportovních značek s velmi dobrým jménem, a nemohou vyvrátit závěr, podle něhož jsou obecně výrobky, na které se vztahují kolidující ochranné známky, vyráběny odlišnými a specializovanými podniky.

88 Na čtvrtém místě žalobkyně tvrdí, že odvolací senát nezohlednil ustálenou praxi OHIM, když potvrdil existenci přinejmenším malé podobnosti mezi „sportovními potřebami“ a „hračkami, hrami a herními potřebami“, a nezohlednil ani rozhodnutí Německého spolkového soudního dvora citované v samotném rozsudku KNUT, jakož i dřívější rozhodnutí OHIM.

89 Co se týče argumentu vycházejícího z rozhodovací praxe OHIM a unijní judikatury, z judikatury citované v bodě 42 výše vyplývá, že legalita rozhodnutí odvolacích senátů musí být posuzována výlučně na základě nařízení č. 207/2009, a nikoliv na základě jejich dřívější rozhodovací praxe.

90 Je však třeba připomenout, že OHIM je povinen vykonávat své pravomoci v souladu s takovými obecnými zásadami unijního práva, jako je zásada rovného zacházení a zásada řádné správy. S ohledem na tyto dvě posledně uvedené zásady musí OHIM v rámci průzkumu přihlášky ochranné známky Společenství zohlednit již přijatá rozhodnutí ve věci podobných přihlášek a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout v tomtéž smyslu či nikoli. Zásady rovného zacházení a řádné správy však musejí být v souladu s dodržováním legality. V důsledku toho žádný účastník řízení u OHIM nemůže ve svůj prospěch uplatňovat případnou protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby, aby dosáhl totožného rozhodnutí. Ostatně z důvodů právní jistoty a řádné správy musí být průzkum každé přihlášky k zápisu striktní a úplný a musí být proveden v každém konkrétním případě [viz rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, Sb. rozh., EU:C:2011:139, body 73 až 77 a citovaná judikatura].

91 Odvolací senát se v projednávané věci z výše uvedených důvodů nedopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že dotčené výrobky se liší. Je nutné konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, rozhodnutí uváděná žalobkyní a rozhodnutí uváděná vedlejší účastnicí pouze odhalují existenci nikoliv zcela soudržné rozhodovací praxe OHIM.

92 Kromě toho, co se týče argumentu žalobkyně, podle něhož národní známkové úřady v Unii a konkrétně Německý federální patentový soud ve „věci 32 W (pat) 6/01“, zmíněné v rozsudku KNUT, bod 41 výše (EU:T:2013:448), mají za to, že tyto výrobky jsou podobné, je třeba připomenout, že režim ochranných známek Společenství je autonomním systémem, který se skládá ze souboru jemu vlastních pravidel a který sleduje jemu vlastní cíle, přičemž jeho použití je nezávislé na jakémkoli

vnitrostátním systému [rozsudek ze dne 5. prosince 2000, Messe München v. OHIM (electronica), T-32/00, Recueil, EU:T:2000:283, bod 47]. Z ustálené judikatury vyplývá, že zápisy již provedené v členských státech představují jen skutečnosti, které aniž jsou určující, mohou být pouze zohledněny pro účely zápisu ochranné známky Společenství [rozsudky ze dne 16. února 2000, Procter & Gamble/OHMI (Tvar mýdla), T-122/99, Recueil, EU:T:2000:39, bod 61, a ze dne 19. září 2001, Henkel v. OHIM (Kulatá červenobílá tableta), T-337/99, Recueil, EU:T:2001:221, bod 58].

93 Navíc, co se týče odůvodnění založeného na rozsudku KNUT, bod 41 výše (EU:T:2013:448), z bodů 59 a 65 výše vyplývá, že jej nelze přenést na projednávanou věc.

94 Kromě toho je třeba odmítnout argumenty žalobkyně týkající se omezení přihlášky k zápisu (viz bod 9 výše), neboť s přihlédnutím k výše uvedené analýze již není nezbytné vyjádřit se k dopadu tohoto omezení na podobnost výrobků.

– K nebezpečí záměny

95 Za účelem použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 předpokládá nebezpečí záměny totožnost nebo podobnost kolidujících ochranných známek a zároveň totožnost nebo podobnost výrobků nebo služeb, na které se kolidující ochranné známky vztahují. Jedná se o podmínky kumulativní [viz rozsudek ze dne 22. ledna 2009, Commercy v. OHIM – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Sb. rozh., EU:T:2009:14, bod 42 a citovaná judikatura].

96 Žalobkyně tvrdí, že pouze v případě, kdy výrobky zjevně a nepochybně postrádají podobnost, není splněna jedna ze základních podmínek čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 a námitky jsou zamítnuty, aniž by byla posuzována podobnost označení a nebezpečí záměny. Tak tomu však podle ní v projednávané věci není.

97 Je třeba konstatovat, že odvolací senát měl v napadeném rozhodnutí správně za to, že kolidující výrobky se liší a jasně tak uvedl, že mezi nimi neexistuje žádná podobnost. Měl tedy právem za to, že nebezpečí záměny nemůže existovat, a to i s přihlédnutím k totožnosti označení, neboť podmínka nezbytná pro použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, a sice totožnost nebo podobnost výrobků, nebyla splněna.

98 S ohledem na všechny tyto skutečnosti je třeba druhý žalobní důvod uplatněný žalobkyní zamítnout jako neopodstatněný.

99 Vzhledem k tomu, že žádný žalobní důvod uplatněný žalobkyní na podporu jejích návrhových žádání není opodstatněný, je třeba žalobu zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

100 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

101 Mimoto vedlejší účastnice požadovala, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů, které jí vznikly ve správním řízení před OHIM. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 190 odst. 2 jednacího řádu se nezbytné náklady vzniklé účastníkům řízení v souvislosti s řízením před odvolacím senátem považují za náklady, jejichž náhradu lze přiznat. To však neplatí pro náklady vzniklé v souvislosti s řízením před námitkovým oddělením. Návrhu vedlejší účastnice řízení směřujícímu k tomu, aby žalobkyni, která neměla v projednávané věci úspěch, byla uložena náhrada nákladů správního řízení před OHIM, tudíž může být vyhověno, pouze pokud jde o nezbytné náklady vzniklé vedlejší účastnici

v souvislosti s řízením před odvolacím senátem [v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. ledna 2006, Devinlec v. OHMI – TIME ART (QUANTUM), T-147/03, Sb. rozh., EU:T:2006:10, bod 115].

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti BH Stores BV se ukládá náhrada nákladů řízení včetně nezbytných nákladů vynaložených společností Alex Toys LLC v souvislosti s řízením před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

Jaeger Van der Woude Kančeva

Wetter Ulloa Rubio

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 2. července 2015.

Podpisy.